

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010138
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122010138.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto C., okres Trenčín, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre pokračovací trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 02. novembra 2023 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. januára 2023 pod sp. zn. 3T/10/2022 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. januára 2023 pod sp. zn. 3T/10/2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“), na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 31. januára 2022 pod č. k. 2Pv 188/21/3309-32, doručenej okresnému súdu dňa 02. februára 2022, uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. dňa 27.01.2021 v čase o 19.13 hod. pod vplyvom psychoaktívnych látok nachádzajúcich sa v jeho krvi v koncentrácii: metamfetamín - 188 ng/ml, amfetamín - 42 ng/ml a morfín - 47 ng/ml ako vodič riadil osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, EČV: B. v meste Trenčín po ulici Električnej smerom na TESCO a následne po odbočení po ulici Legionárska až do areálu Fakultnej nemocnice v Trenčíne pred budovu detského oddelenia,

2. dňa 04.02.2021 v čase o 22.48 hod. pod vplyvom psychoaktívnych látok nachádzajúcich sa v jeho krvi v koncentrácii: metamfetamín - 260 ng/ml, amfetamín - 53 ng/ml a morfín - 16 ng/ml ako vodič riadil osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, EČV: B. v meste Trenčín po ulici Gen. Svobodu smerom pod sídlisko Juh a následne po odbočení po ulici Saratovskej k cintorínu .

Za tento trestný čin bol odsúdený obžalovaný nasledovne:

„ Podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov (správne iba „súhrnný“).

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/48/2021 zo dňa 12.03.2021, právoplatného dňa 12.03.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s použitím § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Tr. zákona súd zároveň obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 (dva) roky .“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní (t. j. v zákonnej pätnásťdňovej lehote) napadol odvolaním iba obžalovaný.

V písomnom odôvodnení prostredníctvom ustanoveného obhajcu uviedol doslovne nasledovné :

„Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2023 bolo okrem iného oboznámené rozhodnutie o priestupku č. ORPZ-TN-ODI3-193/2021-P a č. ORPZ-TN-ODI3-12/2022-P zo dňa 10.06.2022 (toho dňa aj právoplatné), na základe ktorého mi bola v zmysle § 22 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 12 ods. 2 zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení uložená pokuta vo výške 500 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. V zmysle § 14 ods. 2 zák.č. 372/1990 Zb. sa do času zákazu činnosti nezapočítava čas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uvedeného priestupku som sa mal dopustiť aj na skutkovom základe, že som dňa 04.02.2021 v čase o 14:00 hod, (toho istého dňa ako čiastkového útoku 2 v napadnutom

rozsudku) viedol OMY pod vplyvom návykových látok v krvi a v nasledovných koncentráciách:

- Metamfetamín 883 ng/ml,
- Amfetamín 85 ng/ml,
- Morfín 85 ng/ml.

Z vyššie uvedeného je zjavné, že som bol obžalovaný priestupkovo potrestaný za skutok, že som riadil ako vodič OMV pod vplyvom návykových látok v koncentráciách podstatne vyšších ako skutok, pre ktorý som bol uznaný za vinného v napadnutom rozsudku. Jednou zo základných zásad právneho štátu zakotvanej v Ústave Slovenskej republiky je princíp ultima ratio, čo znamená zásada subsidiarity represie, a teda prostriedky trestného práva sa majú použiť až ako krajný prostriedok, pokiaľ nie je možné postupovať podľa noriem civilného, resp. v danom prípade správneho (priestupkového) práva. Uplatnenie princípu ultima ratio (ako interpretačného pravidla) v konkrétnom prípade je, tak ako je to bežné aj pri iných interpretačných pravidlách v trestnom práve (napríklad zásady in dubio pro reo), vždy do určitej miery vecou subjektívneho rozhodnutia orgánu aplikácie práva. Som toho názoru, že je v absolútnom rozpore s touto zásadou, pokiaľ má súd odsúdiť za pokračovací trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, keď som viedol OMY pod vplyvom návykových látok v krvi v koncentráciách podstatne nižších, ako tomu bolo v prípade, keď som bol priestupkovo potrestaný.

2/ Odhliadnuc od bodu 1/ predmetného odôvodnenia odvolania považuje obžalovaný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ktorý mi bol v napadnutom rozsudku uložený, za neprimerane prísny. Toho času vykonávam iný trest vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/65/2021 zo dňa 18.08.2021. Taktiež na Okresnom súde Považská Bystrica prebieha konanie pod sp.zn. OT/20/2020 o premene podmienenečného trestu vo výmere 1 (jeden) rok na nepodmienečný, pričom mám obavy, že k premene uvedenej podmienky dôjde. Vzhľadom na vyššie uvedené som obžalovaný presvedčený, že vhodným trestom na moju nápravu a aj ochranu spoločnosti by bolo upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený v zrušujúcom rozsudku vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne a iné uložené, resp. hroziace tresty považujem za dostatočné na moju nápravu a ochranu spoločnosti.

3/ Odhliadnuc od bodu 1/ odôvodnenia odvolania taktiež považujem obžalovaný za neprimerane prísny trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dva) roky, nakoľko aj v priestupkovom rozhodnutí špecifikovanom v bode 1/tohto odôvodnenia odvolania mi bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov. Som si vedomý toho, že v priestupkovom konaní nejde o totožný skutok ako je čiastkový útok v bode 2 napadnutého rozsudku, avšak uvedených konaní som sa dopustil v jeden a ten istý deň s odstupom cca 9 hodín, pričom tomu zodpovedajú aj koncentrácie návykových látok v mojej krvi, ktoré mali klesajúcu tendenciu, z čoho je

zjavné, že návykové látky som užil ešte pred skutkom, za ktorý som bol priestupkovo postihnutý a v čase čiastkového útoku v bode 2 napadnutého rozsudku išlo len o zostatkové hodnoty. Taktiež považujem trest zákazu činnosti viesť OMY každého druhu za v danom prípade za nadbytočný, nakoľko pokiaľ je trest zákazu činnosti uložený ai v priestupkovom konaní ai v trestnom konaní za iný skutok, tak týchto plynutie sa prelína a pivnú súbežne, čo v danom prípade znamená, že oba tieto tresty by začali plynúť po skončení výkonu trestu odňatia slobody a po prepustení na slobodu bude môj trest zákazu činnosti za každých okolností len dva roky.

4/ Aj keď som si obžalovaný vedomý toho, že som na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, mám za to, že v danom prípade sa nejedná o trestné činy, ale ide o priestupky a preto vzhľadom na bod 1/ odôvodnenia odvolania obžalovaný navrhujem, aby odvolací súd podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec postúpil inému orgánu na prejednanie priestupku, alt. aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a rozhodol tak, že mi upustí od uloženia úhrnného a súhrnného trestu a neuloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. „

Dozorový prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného vyjadril nasledovne:

„Mám za to, že skutky, o ktorých sa trestné stíhanie vedie, a pre ktoré bola na obžalovaného A. B. podaná obžaloba sa stali, tieto vykazujú všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu a súčasne je preukázané, že sa ich dopustil menovaný obžalovaný. Som toho názoru, že okresný súd správne ustálil skutkový stav veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a tiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný a vecne správny je tiež výrok o uložení úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody, jeho výmere a i o spôsobe jeho výkonu v ústave pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Opodstatnený a plne namieste je i uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov. Tresty uložené obžalovanému sú primerané a spravodlivé, zohľadňujúce hľadiská individuálnej a generálnej prevencie.

Prihliadnúc k vyššie uvedenému navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku podané odvolanie obžalovaného A. B. podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné zamietol.“

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 02. novembra 2023 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok, t. j. účasti obžalovaného, jeho ustanoveného obhajcu a intervenujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný a preto odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Ustanovený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné odôvodnenie odvolania a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že mu je ľúto, čoho sa dopustil. Z jeho strany išlo o nerozvážnosť. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody sa snaží. Opakovane bol disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. V súčasnej dobe sa nachádza v tzv. výstupnom oddieli v rámci národného projektu. Vo výkone trestu organizoval aj besedy s protidrogovou témou. Má svoju rodinu o ktorú má záujem sa osobne starať. Myslí si, že okresný súd u neho nezohľadnil viacero ďalších odsúdení, teda trest odňatia slobody, ktorým mu bol uložený vo výmere troch rokov. Ide o jednoročný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Trnava a ktorý už vykonal a i ďalšie odsúdenia, kde bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhol jeho ustanovený obhajca.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 01. marca 2023, na verejnom zasadnutí dňa 02. novembra 2023, procesným postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uložení súhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, proti ktorým obžalovaný

podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného, ktoré je síce prípustným, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, ale nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o nepopretí spáchania oboch žalovaných skutkov podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, analogicky považované okresným súdom ako uznanie viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, po splnení ďalších potrebných procesných podmienok pre jeho prijatie, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému, t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri ukladaní trestu odňatia slobody ako aj spôsobu určenia jeho výkonu, ako i ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru o nevyhnutosti ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu právoplatnému odsúdeniu Okresným súdom Trnava pod sp. zn. OT/48/2021, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v § 42 Tr. zákona a ďalej podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, keďže všetky zbiehajúce sa trestné činy, spáchané hoci vo viacčinnom súbehu, sú iba prečinmi. Pri úplnom správnom postupe teda okresný súd mal vo výrokovvej časti uviesť iba skutočnosť o uložení súhrnného trestu. Nebolo potrebné uvádzať, že sa obžalovanému ukladá aj úhrnný trest, pretože súhrnný trest je fakticky druhom úhrnného trestu a teda pojmovo zahŕňa aj úhrnný trest. Tento formálny nedostatok však neznamená chybu, ktorá má zásadný vplyv na správnosť uloženia trestu obžalovanému v posudzovanom prípade a nutnosť túto chybu aj naprávať. Okresný súd tiež správne dospel k záveru o tom, že najprísnejšou zbiehajúcou sa skutkovou podstatou trestného činu, podľa ktorej mal byť obžalovanému trest ukladaný je prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona, so základnou sadzbou trestu odňatia slobody uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona do 2-och rokov. Okresný súd nepochybil ani pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný urobil také vyhlásenie, ktoré okresný súd napokon analogicky považoval za uznanie viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona, ktoré okresný súd aj právoplatne prijal, čo je plne v súlade s už ustálenou súdnou praxou a aj v zmysle platnej judikatúry a príslušného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Správne tiež obžalovanému na druhej strane pričítal existujúce dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, t. j. spáchanie viacerých trestných činov a skutočnosť, že bol doposiaľ opakovaně súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Správny bol tiež postup okresného súdu pri aplikovaní ustanovenia § 38 odsek 2, keďže u obžalovaného bol vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Potom okresný súd správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody za uvedeného a popísaného stavu vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, pretože v dotknutej trestnej veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. OT/48/2021 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Správne bolo následne aj okresným súdom zaradenie obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol evidentne v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, bez relevantných skutočností odôvodňujúcich iné či už miernejšie alebo prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil aj tento druh trestu, vzhľadom na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti obžalovaným, jeho bezohľadnosť, so zjavnou opakovanou ignoráciou toho, že v inkriminovanom čase, s plným vedomím, viedol ako vodič motorové vozidlo po požití omamných látok, riskujúc nielen svoje zdravie a život, ale predovšetkým život a zdravie ostatných účastníkov cestnej premávky, vrátane spolujazdcov. Krajský súd uvádza, že predmetný trest zákazu činnosti na dva roky, uložený pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 10 rokov) za takýchto okolností predstavuje skôr mierny, než primeraný takýto trest, ktorý však nebolo obžalovanému možné sprísniť pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného. I napriek uvedeným skutočnostiam uložený súhrnný trest obžalovanému, aj vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, konštatovanú správne už okresným súdom v napadnutom rozsudku možno považovať za trest konformný s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a v primeranej miere vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie protiprávneho konania

obžalovaného v inkriminovanom čase spoločnosťou. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku sa v dostatočnej miere, s prihliadnutím na vyslovený právny názor v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2To/88/2022 zo dňa 31. augusta 2022, po správnom doplnení dokazovania v naznačenom smere odvolacím súdom, zrozumiteľne a akceptovateľne vysporiadal s existujúcimi otvorenými otázkami vo vzťahu k súhrnnému trestu, predovšetkým pokiaľ išlo o ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Obžalovaný opakovane tak, ako už aj predtým v predchádzajúcom odvolacom konaní v posudzovanej trestnej veci, namietal ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá s poukazom na platnú zásadu „non bis in idem,“ vyplývajúcu z príslušnej platnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k takémuto uloženému trestu v správnom priestupkovom konaní za totožné skutkové okolnosti. Okresný súd správne dospel k záveru, že posudzovaný prípad nie je v relevantnej časti vôbec totožný so skutkovými okolnosťami, za ktorých bola obžalovanému v inkriminovanom čase uložená obdobná sankcia v správnom priestupkovom konaní policajným orgánom. Na margo uvedeného je potrebné ešte navyše dodať, že v slovenskom trestnom práve ešte stále platí, že priestupkové konanie a uložené sankcie netvoria v zásade prekážku pre prípadný trestnoprávny postih páchatel'a. Napokon nie je možné akceptovať ani odvolacie námietky obžalovaného v tom, že mu okresný súd nezohľadnil viacero iných odsúdení v rámci ukladania súhrnného trestu. Tu krajský zdôrazňuje, že jediné odsúdenie, ku ktorému prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu bolo odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp. zn. OT/48/2021. Ostatné odsúdenia, na ktoré poukazoval obžalovaný, nebolo možné vôbec zo zákona ako na zbiehajúcu sa trestnú činnosť, vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu, prihliadať.

Krajský súd pre úplnosť dodáva, že správnym a zákonným je aj výrok podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.